25/03/2024

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου για την υπόθεση της Μονής Οσίου Αββακούμ: Η Εκκλησία δεν είναι ιδιοκτησία κανενός

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

“Τσαρλατανισμοί και απάτες με δήθεν θαύματα δεν βρίσκουν πια έδαφος και ανοχή από την ποιμαίνουσα Εκκλησία”. Αυτά τόνισε μεταξύ άλλων ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος σε συνέντευξή του στην οποία αναφέρθηκε και στην υπόθεση της Ιεράς Μονής Οσίου Αββακούμ.

“η Εκκλησία δεν είναι ιδιοκτησία κανενός, ούτε και ισχύει το ότι ο καθένας κάνει ανεξέλεγκτα ό,τι θέλει. Ήθελα να διαβεβαιώσω τους πιστούς, ότι οι εισφορές τους, τα χρήματα που δίνουν από το υστέρημα τους, δεν θα σκορπίζονται στους πέντε ανέμους. Ότι, ασκείται έλεγχος και ότι τα χρήματα της Εκκλησίας που είναι και δικά τους, θα χρησιμοποιούνται για αγαθοεργούς σκοπούς και βεβαίως για τη

συντήρηση και λειτουργία ολόκληρου του οικοδομήματος και του έργου της Εκκλησίας. Και ακόμα ότι οι ηθικές παρεκτροπές στους κόλπους της Εκκλησίας δεν γίνονται αποδεκτές. Ότι τσαρλατανισμοί και απάτες με δήθεν θαύματα δεν βρίσκουν πια έδαφος και ανοχή από την ποιμαίνουσα Εκκλησία", υπογράμμισε ο Μακαριώτατος στον «Φιλελεύθερο».

"Η Εκκλησία δεν λειτουργεί ως Ιερά Εξέταση και στόχος δεν είναι η τιμωρία εξού και σχετικά πρόσφατα η Ιερά Σύνοδος ήρε και τον αφορισμό θεολόγου. Από την άλλη, η Εκκλησία δεν είναι «ξέφραγο αμπέλι», υπό την έννοια ότι έχει τους δικούς της κανόνες τους οποίους ειδικά όσοι τυγχάνουν είτε κληρικοί είτε μοναχοί δέχονται και κατά συνέπεια οφείλουν να τηρούν", επεσήμανε.

Παρακάτω ολόκληρη η συνέντευξη:

-Πώς αισθάνεται ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου για όσα σκανδαλιστικά βλέπουν το φως της δημοσιότητας σχετικά με τα τεκταινόμενα στη Μονή Οσίου Αββακούμ;

Αν οι πολίτες αισθάνονται συγκλονισμένοι μια φορά εγώ το αισθάνομαι στο πολλαπλάσιο. Και σας διαβεβαιώ, ότι δεν κοιμήθηκα νύχτες ολόκληρες συνειδητοποιώντας την αρνητική εικόνα που διαμορφώνεται για την Εκκλησία στα μάτια των πιστών. Το ζήτημα τώρα είναι η σωστή διαχείριση του θέματος, η διαλεύκανση όλων των πτυχών και η τιμωρία όλων όσων ευθύνονται για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη του λαού προς την Εκκλησία.

-Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί, πως αν η ιεραρχία της Εκκλησίας ακολουθούσε την πεπατημένη, θα μπορούσε να καταδικάσει τους δύο υπό κατηγορία αρχιμανδρίτες κάτι το οποίο θα οδηγούσε την υπόθεση να πέσει στα μαλακά και σε σύντομο χρονικό διάστημα θα ξεχνούσαμε και αυτή την περίπτωση, όπως και άλλες, χωρίς σκανδαλισμό των πιστών.

Ναι, θα μπορούσε όντως η Εκκλησία να πράξει όπως έχετε περιγράψει και αυτή θα ήταν η πλέον ανώδυνη λύση και επιλογή. Όμως, αυτό θα σήμαινε ταυτοχρόνως, ότι κρύβουμε το πρόβλημα κάτω από το χαλί, για να επαναληφθεί ίσως με άλλη μορφή και άλλους πρωταγωνιστές κάπου αλλού. Και τότε, δικαιολογημένα θα με ρωτούσατε, «γιατί Μακαριότατε δεν λάβατε μέτρα την ώρα που έπρεπε;» Θα υποδεικνύατε, ίσως, ότι στην Εκκλησία απλώς αλλάζουν πρόσωπα αλλά οι νοοτροπίες μένουν οι ίδιες.

Λοιπόν, προσωπικά ήθελα με τους χειρισμούς στην παρούσα υπόθεση, να στείλω

και ένα μήνυμα στους πιστούς (και ας μου επιτραπεί να μιλήσω και εκ μέρους των υπολοίπων Συνοδικών) και να τους διαβεβαιώσω, πως η Εκκλησία δεν είναι ιδιοκτησία κανενός, ούτε και ισχύει το ότι ο καθένας κάνει ανεξέλεγκτα ό,τι θέλει. Ήθελα να διαβεβαιώσω τους πιστούς, ότι οι εισφορές τους, τα χρήματα που δίνουν από το υστέρημα τους, δεν θα σκορπίζονται στους πέντε ανέμους. Ότι, ασκείται έλεγχος και ότι τα χρήματα της Εκκλησίας που είναι και δικά τους, θα χρησιμοποιούνται για αγαθοεργούς σκοπούς και βεβαίως για τη συντήρηση και λειτουργία ολόκληρου του οικοδομήματος και του έργου της Εκκλησίας. Και ακόμα ότι οι ηθικές παρεκτροπές στους κόλπους της Εκκλησίας δεν γίνονται αποδεκτές. Ότι τσαρλατανισμοί και απάτες με δήθεν θαύματα δεν βρίσκουν πια έδαφος και ανοχή από την ποιμαίνουσα Εκκλησία.

-Σκέφτεστε να διαφοροποιήσετε κάποιες διαδικασίες αυστηροποίησης του ελέγχου, ώστε να πειστούν όσοι συνεισφέρουν ότι τα χρήματά τους δεν θα εξανεμίζονται;

Κάποιες σκέψεις γίνονται και είναι ευπρόσδεκτες και οι απόψεις των πιστών. Θέλουμε να είναι βέβαιοι όσοι συνεισφέρουν πως σεβόμαστε και αναγνωρίζουμε την εισφορά τους, είτε αυτή δίνεται από το πλεόνασμά τους είτε από το υστέρημά τους.

Να ξέρουμε βέβαια ότι «η νοθεία προηγείται πάντοτε του ελέγχου». Όσες μεθόδους και να βρει κάποιος για να εμποδίσει μιαν απάτη, οι απατεώνες θα σοφιστούν κάποιαν άλλη. Θα πρέπει να έχουμε πάντα τα μάτια μας ανοικτά στη διαχείριση των οικονομικών της Εκκλησίας όσο και στην ηθική καθαρότητα των λειτουργών της και την «εν φόβω Θεού» προσέγγιση της πίστης μας.

-Πώς βλέπετε το ενδεχόμενο τα μοναστήρια, οι εκκλησιαστικές επιτροπές οι ιερείς κ.λπ. που είναι δραστήριοι και επιθυμούν να κτίσουν ναούς, μοναστήρια ή να βοηθήσουν απόρους κ.λπ., να ανοίγουν ένα τραπεζικό λογαριασμό, αποκλειστικά για τον σκοπό που αποφασίζουν, τα χρήματα να κατατίθενται εκεί και να ελέγχονται για παράδειγμα από κάποιο οικονομικό επιτελείο της Εκκλησίας; Όταν συγκεντρώνεται το ποσόν που απαιτείται, να κλείνει ο λογαριασμός ή να ανακοινώνεται ότι δεν γίνονται δεκτές άλλες εισφορές, ώστε να αποφευχθεί η συγκέντρωση χρημάτων τα οποία δεν χρειάζονται και τα οποία δυνατόν να δημιουργήσουν πειρασμούς;

Όταν ανοίγει ένας λογαριασμός και γίνονται σ’ αυτόν εισφορές, υπάρχει ασφαλώς και ο έλεγχος. Για μεγάλα έργα, βέβαια, δεν καλύπτεται το απαιτούμενο ποσό για

να κλείσει σε ορισμένο χρονικό διάστημα ο λογαριασμός. Το ζήτημα είναι ο φόβος Θεού και η εντιμότητα αυτών που διαχειρίζονται τα χρήματα. Θεωρώ αδιανόητο άνθρωποι που εγκατέλειψαν τις χαρές του κόσμου για κάτι το πνευματικότερο, να δελεάζονται από χρήματα, απάτες ή ανηθικότητες.

-Γιατί σε κάποιες μονές παρατηρούνται εκτροπές και σε άλλες όχι; Το ψάξατε λίγο;

Όντως υπάρχουν μοναστήρια για τα οποία διαχρονικά δεν αφέθηκε η παραμικρή αιχμή, πολύ δε περισσότερο κατηγορία. Και αυτό εκτιμώ ότι συμβαίνει επειδή οι μοναχοί είναι προσηλωμένοι στην αποστολή τους και ζουν και υπάρχουν για να υπηρετούν τον Θεό και γιατί όχι και τον συνάνθρωπό τους. Θεωρώ, ότι από τη στιγμή κατά την οποία στην όλη διαδικασία αρχίζουν να μπαίνουν και προσωπικές επιδιώξεις, συμφέροντα και προσωπικές φιλοδοξίες, αρχίζει η φθορά, η οποία μπορεί να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

-Κάποιοι μοναχοί χρησιμοποιούν το σχήμα τους για να αναρριχηθούν ή για να κερδίσουν είτε δόξα είτε χρήματα;

Δεν θέλω να γενικεύω και να τους βάζω όλους στην ίδια κατηγορία, επειδή με αυτή την προσέγγιση αδικούμε ανθρώπους οι οποίοι είναι αφιερωμένοι στον Θεό. Ωστόσο, οφείλω να αναγνωρίσω, ότι κάποιοι έχουν αυτό που λέτε εσείς οι λαϊκοί, «προσωπικές επιδιώξεις», κάτι το οποίο λειτουργεί, εις βάρος της Εκκλησίας, των πιστών αλλά και των ιδίων, έστω και αν προσωρινά πιστεύουν ότι επωφελούνται από τέτοιες προσεγγίσεις. Μια φιλοδοξία και μια άμιλλα για την κατάκτηση του καλού και του υψηλού είναι κάτι που πρέπει να είναι ο στόχος όλων των μοναχών.

-Σκάνδαλα ταλαιπώρησαν και στο παρελθόν την Εκκλησία και ίσως συμβούν και στο μέλλον με δεδομένο ότι δεν αποτελούμε κοινωνία αγγέλων. Θεωρείτε ότι η επανάληψη τους οφείλεται και στην ατιμωρησία, υπό την έννοια ότι οι ποινές που επιβάλλονταν στην χειρότερη περίπτωση έφταναν μέχρι την καθαίρεση παραγράφοντας ωστόσο ακόμη και ποινικά αδικήματα;

Η Εκκλησία δεν λειτουργεί ως Ιερά Εξέταση και στόχος δεν είναι η τιμωρία εξού και σχετικά πρόσφατα η Ιερά Σύνοδος ήρε και τον αφορισμό θεολόγου. Από την άλλη, η Εκκλησία δεν είναι «ξέφραγο αμπέλι», υπό την έννοια ότι έχει τους δικούς της κανόνες τους οποίους ειδικά όσοι τυγχάνουν είτε κληρικοί είτε μοναχοί δέχονται και κατά συνέπεια οφείλουν να τηρούν. Επί του ερωτήματος σας, απαντώ πως ναι, δυστυχώς φαίνεται ότι η ατιμωρησία ή

αντιμετώπιση λειτουργών της με συμπάθεια, με ανοχή, με κατανόηση, με υπέρμετρη επιείκεια έχει ίσως παρεξηγηθεί ή και έχει τύχει εκμετάλλευσης. Βέβαια η Εκκλησία δεν μπορεί να επιβάλει παρά μόνον πνευματικές ποινές. Είναι ευθύνη της Εκκλησίας να καλέσει την πολιτεία για διερεύνηση των άλλων πτυχών των σφαλμάτων των ανθρώπων.

-Αυτή ήταν η πρώτη υπόθεση καταγγελιών για σεξουαλικά και άλλα αδικήματα επί των ημερών σας και είναι αλήθεια ότι το γεγονός ότι όλα έδειχναν ότι οι δύο υπό κατηγορία αρχιμανδρίτες θα καθαιρούνταν περίπου με συνοπτικές διαδικασίες. Στην πορεία αποφασίστηκε να τύχει χειρισμού από Συνοδικό Δικαστήριο και ύστερα από ανακριτική επιτροπή, δημιουργώντας την εντύπωση ότι η Ιερά Σύνοδος ίσως επιδιώκει να αφήσει τον χρόνο να διαρρεύσει και να περιοριστεί μόνο στην καθαίρεση αρχειοθετώντας τα άλλα αδικήματα τα οποία δυνατόν να έχουν διαπραχθεί.

Ακούστηκε όντως και αυτή η εκδοχή, αλλά ακριβώς το αντίθετο είναι που ισχύει. Η Ιερά Σύνοδος θα μπορούσε με βάση τις καταγγελίες και τις παραδοχές των ιδίων των κατηγορουμένων να τους επιβάλει ποινή για ηθικά παραπτώματα και να κρύψει τα υπόλοιπα αδικήματα κάτω από το χαλί. Όμως, έλαβε υπόψιν την αναίρεση της αρχικής παραδοχής ενώ έδωσε την ευκαιρία να ακουστούν και οι θέσεις τους, να αποκαλυφθούν και άλλοι τυχόν εμπλεκόμενοι, έστω και αν αυτό θα δημιουργούσε αρνητική εικόνα και για την ίδια την ιεραρχία της Εκκλησίας. Παράλληλα, προώθησε την καταγγελία ενώπιον της Αστυνομίας ώστε να ερευνηθούν όλες οι πτυχές και να αποδοθούν ευθύνες.

-Σας προβληματίζει το ενδεχόμενο οι έρευνες να οδηγήσουν και σε άλλα άτομα πέραν των δύο μοναχών;

Όχι. Αντιθέτως θα ήθελα όσοι εμπλέκονται σε παρόμοια αδικήματα να αποκαλυφθούν. Αυτό θα καταδειχθεί από τις έρευνες. Έχω πει ότι και εγώ προσωπικά αν ευθύνομαι, να μου αποδοθούν ευθύνες. Μόνο έτσι θα σταλεί ένα μήνυμα προς όλους μας. Όλοι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, πως η όποια ανοχή προηγήθηκε, είτε με το σκεπτικό ότι δεν πρέπει να εκτεθεί η Εκκλησία είτε για άλλους λόγους, παρήλθε ανεπιστρεπτί.

-Η παρούσα υπόθεση είναι η πλέον σοβαρή που αντιμετώπισε η Εκκλησία με δεδομένο ότι οι καταγγελίες αφορούν σεξουαλικά αδικήματα, αδικήματα οικονομικής φύσεως ή και εξαπάτησης πιστών με ψεύτικα θαύματα;

Εξ όσων έχω υπόψιν μου, ναι είναι η πλέον σοβαρή υπόθεση, αν και πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν πρέπει να κρίνουμε και να καταδικάζουμε οποιονδήποτε προτού διεξαχθεί η δίκη, όσο και αν τα δεδομένα φαίνεται να βοούν. Δεν το λέω αυτό για να δώσω άλλοθι σε οποιονδήποτε διότι, φαντάζομαι γνωρίζετε, ότι επέμεινα εξαρχής να διεξαχθεί εις βάθος έρευνα, ανεξαρτήτως του ποιος εμπλέκεται ή του βαθμού της ιεροσύνης του.

Όμως, αυτό που φαίνεται εκ πρώτης όψεως είναι ένα και το τι θα προκύψει από την έρευνα, είναι δυνατόν να διαφοροποιήσει τα δεδομένα. Γι’ αυτό διεξάγεται η έρευνα. Για να κατατεθούν δηλαδή όλα τα δεδομένα και αφού αξιολογηθούν να προκύψει απόφαση. Θεωρώ περιττόν να αναφέρω πως αν όλα όσα καταλογίζονται σε άτομα που φέρονται να εμπλέκονται, είναι αληθή, τότε η Σύνοδος έχει την βούληση για πλήρη κάθαρση στην Εκκλησία.

-Με βάση όσα ετέθησαν ενώπιον της Συνόδου, οι Συνοδικοί έχουν πεισθεί ότι έχουν διαπραχθεί κολάσιμα αδικήματα;

Με βάση αυτά ναι, αλλά αν υπάρχει επιμονή ότι όσα παρουσιάζονται π.χ. βίντεο κ.λπ. αποτελούν προϊόν αλλοίωσης, σκηνοθεσίας κ.ο.κ., πρέπει να εξεταστούν.

-Και αν η μία πλευρά ισχυρίζεται Α και η άλλη Β, πώς θα καταλήξει η Σύνοδος η οποία δεν έχει εμπειρογνωμοσύνη;

Δεν γνωρίζω κατά πόσον θα είναι τόσον δυσδιάκριτη η αλήθεια αλλά αν δεν έχει η Σύνοδος εμπειρογνωμοσύνη, υπάρχουν άλλοι που έχουν. Και τώρα θυμάμαι πως ο μακαριστός Τάσσος Παπαδόπουλος, έστειλε υλικό στη Γερμανία, όπου κατέληξαν περί της αυθεντικότητάς του. Οπότε διέξοδος υπάρχει.

-Σκέφτεστε να εισηγηθείτε στη Σύνοδο να τερματιστεί η πρακτική που ακολουθείται μέχρι σήμερα, ότι αν δεν οδηγήσει ενώπιον της ένα θέμα, μια καταγγελία ή ένα σκάνδαλο ο οικείος επίσκοπος, τότε αυτό δεν συζητείται; Θα μπορούσε, ας πούμε, ύστερα από καταγγελίες να θέτει το θέμα προς συζήτηση ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος ή η πλειοψηφία της Ιεράς Συνόδου κ.ο.κ.;

Δεν νομίζω ότι και σήμερα μας εμποδίζει κάποιος να επεμβαίνουμε σε άλλη εκκλησιαστική επαρχία όταν προκύψει ένα σκάνδαλο το οποίο πέραν της Εκκλησίας απασχολεί όλη την κοινωνία. Εκείνο που κάνουμε είναι ότι αμελούμε επειδή την κύρια ευθύνη την φέρει άλλος, από τον οποίον αναμένουμε να ενεργήσει. Με δεδομένο και το τελευταίο κρούσμα, προφανώς εφεξής πρέπει να επιδεικνύουμε περισσότερη ευαισθησία. Αλλά, αν έθετε οποιοσδήποτε Συνοδικός ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως το υπό διερεύνηση, ήταν δυνατό να μην το εξετάζαμε με το σκεπτικό ότι δεν το ήγειρε ο οικείος επίσκοπος;

-Όμως αναμένατε από τον οικείο Επίσκοπο να το πράξει.

Ναι, και είναι καλύτερα τα θέματα να τίθενται από τον οικείο Επίσκοπο που γνωρίζει καλύτερα τι συμβαίνει. Βεβαίως, δεν το λέω για να αποσείσω τις ευθύνες.

-Τους πολίτες απασχολεί και το θέμα της μεταφοράς στην Κύπρο διαφόρων κειμηλίων ή και προσωπικών αντικειμένων διαφόρων μοναχών είτε αυτοί θεωρούνται άγιοι είτε όχι. Αυτό πόσο σας απασχολεί και τι προτίθεστε να πράξετε;

Ανέκαθεν η θέση μου, ήταν και είναι, πως στην Εκκλησία υπάρχουν τα θαύματα, υπάρχουν και τα λείψανα που μυροβλύζουν, υπάρχουν και εικόνες που θαυματουργούν. Εκείνο το οποίο αρνούμαστε και καταγγέλλουμε είναι η εκμετάλλευση λειψάνων ή άλλων αντικειμένων για οικονομικό όφελος. Το να τα περιφέρουν από χωριό σε χωριό και από εκκλησία σε εκκλησία για είσπραξη χρημάτων είναι απαράδεκτο. Οδηγούμε αλλού τον λαό και όχι στην πνευματικότητα, ως οφείλουμε. Κάποτε, σε σπάνιες περιπτώσεις, χρειάζεται να μεταφέρουμε ένα ιερό αντικείμενο στην Κύπρο για να στηριχθεί ο λαός. Για παράδειγμα το 1967 ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος έφερε στην Κύπρο την κάρα του Αποστόλου Αντρέα. Τότε ο κόσμος ζούσε στη δίνη της τουρκανταρσίας και κρίθηκε ότι έπρεπε να στηριχθεί ο λαός και να προσκυνήσει τον Απόστολο Αντρέα που ήταν συνδεδεμένος με την Κύπρο. Από αυτό, μέχρι να καταστεί σχεδόν καθημερινή πρακτική η μεταφορά και έκθεση κειμηλίων, υπάρχει μεγάλη

απόσταση, διότι πέραν των άλλων, υπεισέρχεται και η εκμετάλλευση, κάτι το οποίο δεν δέχομαι να συμβαίνει. Και πολλές φορές, όσον αφορά εμένα ούτε στην Πάφο όταν ήμουν Μητροπολίτης, ούτε και εδώ στην Αρχιεπισκοπή, έβρισκαν ή βρίσκουν πρόσφορο έδαφος τέτοια φαινόμενα.

-Ισχύει και για την Αγία Ζώνη;

Είδατε να μεταφερθεί στην Αρχιεπισκοπή;

-Προφανώς οι πιστοί έχουν άλλες επιλογές πέραν από του να προσκυνούν τα διάφορα προσωπικά αντικείμενα.

Οι πιστοί μπορούν να προσέρχονται στα μοναστήρια μας και στις εκκλησίες μας, όπου υπάρχουν ήδη τέτοια αντικείμενα και να τα προσκυνούν. Εκείνο που έχει περισσότερη σημασία είναι η πίστη. Η Παναγία είναι μία και όπου και να την προσκυνήσεις το ίδιο πράγμα είναι, φτάνει η πίστη σου να σε οδηγεί κοντά της.

-Μήπως κάποιες από τις πιο πάνω ενέργειες αγγίζουν τα όρια της εξαπάτησης ή και της προσωπολατρίας ή ακόμη και της υποβάθμισης της πίστης με την επιστράτευση ακόμη και ρούχων ή και παπουτσιών που φέρονται να χρησιμοποιούσαν διάφοροι άγιοι και μη;

Πιστεύω ναι, αγγίζουν τα όρια υποβάθμισης της πίστης μας. Η πίστη μας είναι πνευματική και δεν έχει σχέση με τέτοιες εκδηλώσεις. Επαναλαμβάνω, το θαύμα υπάρχει στην Εκκλησία και αυτό που δεν πρέπει να υπάρχει είναι η εκμετάλλευση. Η πίστη προσεγγίζει τον Θεό πνευματικά και όχι με τέτοιους τρόπους. Όταν λένε ρούχα και παπούτσια δεν σημαίνει πως αυτά φορούσαν οι Άγιοι. Όταν φέρνουν για παράδειγμα παντόφλες του Αγίου Σπυρίδωνος, τις βάζουν στο λείψανο μερικές μέρες για να αγιαστούν. Το να υπάρχει εκεί και να τιμάς τον Άγιο είναι διαφορετικό από αυτό που συμβαίνει με την περιφορά τους από εκεί και από εδώ. Αυτό αποτελεί εκμετάλλευση. Δεν είναι αυτό το επίπεδο της πίστης μας.

-Μήπως το γεγονός ότι κάποιες Μητροπόλεις έχουν περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες σπρώχνει κάποιους σε πράξεις και ενέργειες συγκέντρωσης χρημάτων ακόμη και με μη θεμιτά μέσα; Βεβαίως το ίδιο ερώτημα αφορά και μοναστήρια.

Ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα. Γενικώς ομιλούντες, αν μία Μητρόπολη έχει περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες δεν νομιμοποιείται να χρησιμοποιεί

αθέμιτα, πολύ δε περισσότερο παράνομα μέσα για να ενισχυθεί οικονομικά.

-Η Σύνοδος βοηθά ώστε να στηρίξει οικονομικά ασθενέστερες Μητροπόλεις;

Βεβαίως. Καταβάλλεται προσπάθεια οι πιο πλούσιες Μητροπόλεις να στηρίζουν τις υπόλοιπες. Το γεγονός ότι η Αρχιεπισκοπή καταβάλλει κάθε χρόνο €4,3 εκατ. για να υποστηρίζει τη μισθοδοσία των ιερέων άλλων επαρχιών εντάσσεται σε αυτό το πλαίσιο. Παράλληλα παραχωρείται και κάποια οικονομική βοήθεια.

-Η σημερινή εικόνα της Εκκλησίας σας ικανοποιεί ή τώρα που έχετε προσαρμοστεί και είδατε και ως Αρχιεπίσκοπος πώς λειτουργεί, θεωρείτε ότι χρειάζονται αλλαγές και αν ναι ποιες είναι αυτές και τι προτίθεστε να πράξετε;

Υπάρχει ένα ρητό που λέει, «των τελείων η τελείωσις ατέλευτος», δηλαδή δεν υπάρχει τέρμα στην τελείωση. Όσο καλή και αν είναι η εικόνα χρειάζεται βελτίωση αλλά αν αναφερόμαστε στην παρούσα συγκυρία, είναι εμφανές ότι η εικόνα αυτή δεν μας τιμά.

-Ο λαός υπέστη κάποιας μορφής σοκ από όσα βλέπει και ακούει καθημερινά.

Συμφωνώ και λαμβανομένου υπόψιν ότι η Κύπρος βρίσκεται υπό ημικατοχή, η προσοχή του λαού δεν πρέπει να περισπάται σε τέτοια σκάνδαλα αλλά να επικεντρωθεί στους πνευματικούς και εθνικούς αγώνες. Τέτοια σκάνδαλα αποπροσανατολίζουν τον λαό και θα προσπαθήσω όσο μπορώ να τα αποφύγουμε.

-Ο Μητροπολίτης Μόρφου έκανε αναφορά σε παρέμβαση του σατανά στην όλη υπόθεση.

Προσωπικά θεωρώ, πως αν δεν δώσουμε χώρο στο σατανά με πράξεις ή παραλείψεις μας, δεν θα βρει πεδίο δράσης. Ο σατανάς είναι αυτός που είναι, βάζει πειρασμούς, και αν εμείς ενεργούμε με το σταυρό στο χέρι, με πίστη και στο δρόμο του Θεού, εξουδετερώνουμε τη δράση του. Γενικώς ομιλούντες, η επίκληση του σατανά, μπορεί να θεωρηθεί από το λαό ως άλλοθι σε όσα απαράδεκτα συμβαίνουν κατά καιρούς. Η ύπαρξη του σατανά είναι δεδομένη, οι πειρασμοί θα υπάρχουν και στην αντιμετώπισή τους θα φανεί η αξία και ο αγώνας μας.

Διαβάστε ακόμη:

Έκκληση Αρχιεπισκόπου Κύπρου για την υπόθεση της Μονής Οσίου Αββακούμ

Χριστοδουλίδης για την υπόθεση της Μονής Οσίου Αββακούμ: «Θα διερευνηθούν όλα»

Υπόθεση Μονής Οσίου Αββακούμ: Τη διεξαγωγή περαιτέρω ανακρίσεων ζήτησε ομόφωνα το Εξαμελές Συνοδικό Δικαστήριο (ΒΙΝΤΕΟ)